

Meniu

Prima pagină
Luceafărul de seară
Editorial
Debut
Educație
Invitație la lectură
Comentarii
Atitudinii
Diverse
Istoria culturii
Interviu
Evenimente
Știri de presă
Contact

Caută pe sit

Caută

Arhiva

februarie 2024
ianuarie 2024
decembrie 2023
noiembrie 2023
octombrie 2023
septembrie 2023
august 2023
iulie 2023
iunie 2023
mai 2023
aprilie 2023
martie 2023
februarie 2023
ianuarie 2023
decembrie 2022
noiembrie 2022
octombrie 2022
septembrie 2022
august 2022
iulie 2022
iunie 2022
mai 2022
aprilie 2022
martie 2022
februarie 2022
ianuarie 2022
decembrie 2021
noiembrie 2021
octombrie 2021
septembrie 2021
august 2021
iulie 2021
iunie 2021
mai 2021
aprilie 2021
martie 2021
februarie 2021
ianuarie 2021
decembrie 2020
noiembrie 2020
octombrie 2020
septembrie 2020
august 2020

Ionuț Caragea – O altfel de „povestea vieții” (de la un volum la altul)

Articol scris de: Florin Meșca / 12 apr. 2020

Ionuț Caragea – O altfel de „povestea vieții”

(de la un volum la altul)

Eram aproape de *Delirium tremens* („m-am apucat serios de băutură și tutun/ îmbolnăvit de farmecele poeziei/ delirului și stratului de fum”), dar *M-am născut pe Google* („m-am născut pe Google/ am deschis ochii și am privit printr-o fereastră/ către cealaltă lume...”).

L-am căutat, L-am căutat pe El și, găsindu-L, L-am văzut ca pe un fel de *Donator universal* („eu cred, lisuse/ că tu ai grupa/ zero infinit”). Solitar, căutam, căutam cu disperarea deznădăjduitului – ajunseseam să mă identific cu *Omul din cutia neagră* (oricum vei fi nimic/ și nimic mai mult/ decât nimicul”).

Pe când am împlinit *33 bis* („pe foaia numărată/ identic și cu bis/ va curge veșnic – Styxul/ și-o să mă-nec în vis”), dezgustat de atâta *Analfabetism literar* („este epoca eratei/ epigonii enervează/ editorii eludează/ elegiile elitei”), un *Negru sacerdot* („de trăit, trăim prin vise/sau prin jocuri de culise/ viața este-un schimb de focuri/ moartea n-are flec la tocure”) a crescut din mine pentru o dreaptă judecată.

Absența a ceea ce suntem („nu credem în alți dumnezei în alți dumnezei nu credem/ ne doare absența a ceea ce suntem”) m-a necăjit cel mai mult și așa am ajuns să mă iau la harță cu *Guru amnezic* („traficant de nisip/ în spațiul îngust/al clepsidrei”).

Dar... mi-a mai trecut. Am început (din nou) să sper și să scriu... *Poezii de dragoste* („după ce iubești femeia/ privește-o cum doarme/ în locul acela numai al ei/ ascultă ce amintirile-ți spun/ nu încerca și visurile să i le iei”).

Continuam să fiu un *Suflet zilier* („vă voi spune povestea sufletului/ ce-și poartă sacul de carne în spate, rânduș al umbrei/ al pământului și constructor de vise”) când, în fine, Muza m-a văzut, m-a recunoscut și m-a chemat. Da, ea este *Patria la care mă întorc* („fără să fie mai mare de un chip de om/ patria la care mă întorc este pământul fâgăduinței/ apa vie și izvorul tuturor/rațiunilor umane”).

Eram, din nou, fericit. Așa a apărut o *Antologie de poeme* („mai bine să-ți ascuți inima și să greșești/ decât să trăiești cu regrete tardive/ mai bine să investești în dragoste și suferința ei/ decât să-ți vinzi sufletul/ pentru o stare de bine/ doar pentru o stare de bine”).

În ediția bilingvă româno-franceză *Cer fără scări* („și mai poți să privești așa la Cer/ ca la tavanul vecinului de deasupra/ care se uită la tavanul vecinului de deasupra// Dumnezeu locuiește la ultimul etaj/ într-un Cer fără scări”) am încercat să cuprind câteva poeme pe care le consideram reprezentative – mi-a fost dificilă alegerea. Ca de fiecare dată când am purces la astfel de întreprinderi.

Festina lente ar putea fi considerat un deziderat pentru mine, dar... nu mi-l doresc. Eu vreau **să fiu!** Cât timp Dumnezeu îmi permite conexiunea, **sunt și voi fi** mesagerul și traducătorul dorințelor Sale! Nu-mi dă timp de pierdut!

Începând cu volumul *În așteptarea păsării* („îi mulțumesc păsării/ că m-a lăsat să țin această carte în mâini/ amintirea renașterii din cenușa/ unei alte vieți”), am devenit o *Umbra lucidă* („delirul este o febră netratată a luminii/ dați-mi așadar voie să fiu/ o umbră lucidă”) și așa am reușit să concep un *Mesaj către ultimul om de pe Pământ* („dar dacă mesajul meu/ către ultimul om de pe Pământ/ este, de fapt, un răgaz de respirație divină/ care mi-a fost oferit/ înainte de a mă întoarce/ la mine însumi?”).

În volumul de poeme în vers clasic și aforisme *Eu la pătrat* („viața este zero, zero absolut/ la puterea doi, un necunoscut/ viața e un calcul – simplu – cum sunt Eu/ însă Eu2 = Dumnezeu”) am reușit, mai mult ca oricând, să mă identific cu Spiritul, cu esența de divinitate care ne guvernează viața.

Cenușa din abis („e clar/ locul meu nu-i acolo/ închid ochii/ și ca prin farmec/ din cenușa abisului/ renaște dragostea/ pentru cuvântul/ de la care/ a început totul”) lasă loc simțămintelor amestecate, alternării angoaselor cu fărâmele speranțelor, încrederii și neîncrederii.

Cu *Despletirea viselor* („cât trăiești/ tot ce face/ parte din tine/ visează// chiar și ochii visează/ să se deschidă într-o altă lume/ în care să nu mai existe/ timp, durere, decadență/ și umbre”) mi-am permis să visez. Să visez și să declin cuvântul (vis) în toate formele sale posibile. Și or mai fi.

Dragostea este omniprezentă. De aici și *Iubirea mea abisală* („mi-am întâlnit sufletul pereche/ la o răscruce de vise// ce-i de făcut?/și sufletului

meu pereche/ pe plac i-am făcut/ l-am îmbrățișat/ cu toată dragostea/ l-am îmbrățișat/ și am simțit mirosul/ de carte veche/ mirosul meu preferat/din copilărie”). Dragoste de Dumnezeu, dragoste de familie, dragoste de poezie, dragoste de viață...

Nu îmi place să *Locuiesc în casa cu ferestrele închise* pentru că: „nu vreau să mă trezesc/ în casa cu ferestre închise/ acolo unde epavele amintirilor/ nu vor ieși niciodată/ la suprafața lacrimilor/ pentru a explora nemărginirea”). Cu toate acestea, *O scânteie pe coridorul umbrelor* îmi permite să fiu optimist: „sunt două continente/ între care sufletul meu călătorește/ atras de nevoia cunoașterii/ continentul alb al hârtiei/ și continentul negru al umbrei/ iar femeia, da, femeia/ e continentul/ în care mi-am îngropat/ iubirea/ ca pe un sămbure/ din care va răsări/ nemurirea”.

Făcând un tur al tuturor volumelor de poezii apărute, mi-am întărit o părere mai veche: da, Ionuț Caragea este un mare poet! Un poet cu substanță, cu fibră, cu sentiment, un poet cu vână de luptător pe câmpul său de luptă, un adevărat înger al libertății cuvântului scris bine și cu rost.

Similare

Cartea scriitorului român. Ionuț CARAGEA, „M-am născut pe Google”, Iași: Fides – 2020
31 ianuarie 2021
În „Evenimente”

Arena cărților. Ionuț Caragea – “Antologie de Poeme 2006-2012”
31 martie 2013
În „Comentarii”

Ionuț Caragea, ascultându-și gândul și împlinindu-și visele
18 iunie 2016
În „Comentarii”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole asemănătoare

- ROMANȚĂ – cîntată numai de bărbați –
- Iubita mea e o carte de vise
- Lumina fanarului
- „Vise”, volum de versuri al poetei Dorina Rodu
- Poeme cu femei

iulie 2020
iunie 2020
mai 2020
aprilie 2020
martie 2020
februarie 2020
ianuarie 2020
decembrie 2019
noiembrie 2019
octombrie 2019
septembrie 2019
august 2019
iulie 2019
iunie 2019
mai 2019
aprilie 2019
martie 2019
februarie 2019
ianuarie 2019
decembrie 2018
noiembrie 2018
octombrie 2018
septembrie 2018
august 2018
iulie 2018
iunie 2018
mai 2018
aprilie 2018
martie 2018
februarie 2018
ianuarie 2018
decembrie 2017
noiembrie 2017
octombrie 2017
septembrie 2017
august 2017
iulie 2017
iunie 2017
mai 2017
aprilie 2017
martie 2017
februarie 2017
ianuarie 2017
decembrie 2016
noiembrie 2016
octombrie 2016
septembrie 2016
august 2016
iulie 2016
iunie 2016
mai 2016
aprilie 2016
martie 2016
februarie 2016
ianuarie 2016
decembrie 2015
noiembrie 2015
octombrie 2015
septembrie 2015
august 2015
iulie 2015
iunie 2015
mai 2015
aprilie 2015
martie 2015
februarie 2015
ianuarie 2015
decembrie 2014
noiembrie 2014
octombrie 2014
septembrie 2014
august 2014
iulie 2014
iunie 2014
mai 2014
aprilie 2014
martie 2014
februarie 2014
ianuarie 2014